

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir,
Mitropolit al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 12 (107) 30 decembrie 2000

HRISTOS SE NAȘTE, SLĂVIȚI-L MOTIVELE ÎNTRUPĂRII

FIULUI LUI DUMNEZEU

Din modul în care este descrisă în Sfânta Scriptură Nașterea Domnului Iisus Hristos și împrejurările în care aceasta s-a petrecut, desprindem o serie de învașăminte. Astfel, aflăm că Nașterea Domnului a avut loc din iubirea lui Dumnezeu față de oameni: "Așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca tot cel ce crede întru El să nu piară, ci să aibă viață veșnică" (Ioan 3,16)

Dar de ce a fost nevoie ca Dumnezeu să se întrupeze?

Din Sfânta Scriptură și din Sfânta Tradiție știm că Adam și Eva au nesocotit porunca lui Dumnezeu dată la creștie, iar urmarea păcatului lor a fost moartea: "De aceea, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, prin acela în care toți au păcătuit" (Romani 5, 12). "Plata păcatului este moartea" (Romani 6, 23). Este vorba nu numai de moartea fizică, ci și de moartea veșnică, adică de chinurile fără de sfârșit. Dar aceasta era o stare prea chinuitoare și

nu putea fi răbdată nici de iubirea lui Dumnezeu. Se cerea mântuirea omului din ea.

Nici un om, însă, nu putea mântui pe ceilalți de păcat, căci fiecare era "rob legii păcatului" (Romani 7, 23). Împăcarea cu Dumnezeu trebuia să fie o faptă la care să ia parte însuși Dumnezeu, iar moartea nu putea fi înlăturată decât prin viață fără de sfârșit, care se află numai la Dumnezeu. De aceea mântuirea omului trebuia înfăptuită de Dumnezeu. De ce nu a făcut acest lucru Dumnezeu, fără a se întrupa?

În primul rând, pentru că dreptatea cerea ca, precum un om a călcat legea ascultării de Dumnezeu, un Om se cădea să și ispășească, împlinind această lege prin ascultare și plătind cu viața sa nevinovată călcarea poruncii făcută de primii oameni: "Precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa și prin ascultarea Unuia se vor face dreșți cei mulți" (Romani 5, 19).

(continuare în pag.5)

DIN CUPRINS

AGENDA
DE LUCRU
A ÎPS
VLADIMIR pag. 2

POȘTA REDACȚIEI

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ
PENTRU SĂNĂTATEA
FAMILIEI "CASTITAS"
pag.3

TRADIȚII
DE
CRĂCIUN

pag. 4

A PATRĂ STARE
A OMULUI?

pag.6

POVEȘTEA "POMULUI
DE CRĂCIUN"

GOLINDA

pag.7

UN COMPLEX
MISIONAR MOBIL

pag.8

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI

"Iar după ce îngerii au plecat de la ei, la cer, păstorii vorbeau unii către alții: Să mergem dar până la Betleem să vedem cuvântul acesta ce s-a făcut și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut" (Luca 2,15)

Iubiți creștini,

Ca și acum două mii de ani, fiecare creștin, în aceste zile ale prăznirii Nașterii Domnului Iisus Hristos, aidoma păstorilor din Evanghelia de la Luca, călătorește cu cugetul la Betleem, în peștera unde s-a născut Mântuitorul lumii.

Păstorii, mergând la Betleem, au văzut Pruncul Dumnezeiesc, pe Mama Lui și pe bătrânul Iosif, și s-au închinat. "Bucurându-se, s-au întors mărind și laudând pe Dumnezeu, pentru toate câte văzuseră și auzișeră, precum li se spusese" (Luca 2,20)

Noi astăzi vedem minunea Nașterii Domnului imaginată pe icoane și descoperim două realități: una dumnezeiască și una omenească. Aspectul dumnezeiesc este nașterea din Tată fără mamă, iar cel omenesc – nașterea din mamă fără tată.

Dacă privim partea omenească a icoanei, vedem un staul, în care se adăposteau vitele: întunecos, friguros, lipsit de cele mai elementare lucruri, necesare nașterii unui prunc. O maică îngândurată, care nu gășise adăpost pentru unicul ei fiu, despre care știa de la înger că este de la Duhul Sfânt. Pruncul cu

nevinovația lui încălzea acest locaș neprietenos. Era într-un fel față unei omeniri sărace de duh, apăsată de atâtea lipsuri, fără nici un orizont spiritual.

Dar dincolo de această înfățișare care nu lasă să se înrevadă aici un sălaș dumnezeiesc, auzim corul îngerilor cu o cântare nemai-auzită până atunci, în care chemarea de preamărire a lui Dumnezeu se unește cu mesajul păcii buneivoini între oameni: "Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire" (Luca 2,13-14).

Cerul și pământul s-au unit preamărind pe Hristos, în care Dumnezeu și omul au devenit una. Fiul lui Dumnezeu s-a făcut asemenea nouă, în afară de păcat, dar a rămas Dumnezeu. A trăit ca om, a flămânzit, a înșetat, a obosit, a suferit, dar a fost fără de păcat, fiind Dumnezeu.

Păstorii s-au închinat ca unui Mântuitor, magii i-au adus daruri ca unui împărat. Creștinii îl cinstesc ca pe un împărat și Dumnezeu, având certitudinea că Dumnezeu nu a lăsat lumea la voia întâmplării după ce a creat-o, ci a mântuit-o prin Fiul Său și o conduce spre desăvârșire prin Duhul Sfânt.

Iubiți fii și fiice
duhovnicești,

Dacă ne întrebăm: de ce

Dumnezeu – Tatăl a ales pentru mântuirea noastră calea trimiterii Fiului Său Cel Unul Născut? De ce a trebuit să se întrupeze Cuvântul cel veșnic? Cum este cu puțință ca Domnul slavei să vină în atâta smerenie, într-o iesle sărăcăcioasă din peștera rece din Betleem și nu a gășit altă cale de a mântui omenirea, decât calea smereniei, a slujirii și jertfei Fiului Său? Răspunsul drept și cuprinzător îl gășim la Sf. Evanghelist Ioan care zice: "Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică" (Ioan 3,16).

(continuare în pag. 2)

DECRETUL NR. 5180

Înalt Prea Sfinției sale, Înalt Prea Sfințitului VLADIMIR, Mitropolit al Chișinăului și al întregii Moldove

Prin decizia Sinodului Arhieresc, care s-a desfășurat la Moscova în catedrala Mântuitorului Hristos, în perioada dintre 13-16 august anul 2000. Înalt Prea Sfinția Voastră sunteți numit membru permanent al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

Aceasta se aduce la cunoștința Înalt Prea Sfinției Voastre.

*Patriarhul Moscovei și a toată Rusia
ALEXII al II-lea
9 octombrie 2000, Moscova*

Secvență de la ședința de lucru a Sfântul Sinod al Patriarhiei Moscovei

CANONIZAREA CUVIOSULUI ANTIPA DIN CALAPODEȘTI

DECRET AL PATRIARHULUI MOSCOVEI ȘI A TOATĂ RUSIA

În anul 1992 Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin actul său din 20 iunie, a canonizat în ceata sfinților, de rând cu alți nevoitori ai evlaviei, pe Cuviosul Antipa din Calapodești, născut în România în anul 1816, și care a primit schima monahicească pe Sf. Munte Athos și timp de 16 ani, până la sfârșitul vieții sale, în anul 1882, s-a nevoit în mănăstirea Valaam a "Schimbării la Față a Mântuitorului".

Cinstirea Cuviosului Antipa se exprimă nu doar în rugăciunile către plăcutul lui Dumnezeu, ci și în zugrăvirea icoanelor cu chipul lui, precum și în construirea de sfinte locașe închinare acestui nevoitor.

În satul Calapodești, unde s-a născut starețul, se construiește o mănăstire în cinstea Cuviosului Antipa. Numele Sfântului e inclus în calendarul bisericesc al Bisericii Ortodoxe Române, iar viața în viețile sfinților.

Respectând tradiția existentă, conform

căreia un sfânt ce s-a proslăvit în una din Bisericiile Ortodoxe Locale cu binecuvântarea Înăistătorului ei, fără respectarea actului canonizării, Noi am primit decizia de a semna următorul decret:

1. A se include în Calendarul bisericesc al Bisericii Ortodoxe Ruse numele Cuviosului Antipa de la Valaam.

2. A stabili ziua prăznuirii sfântului la 10/22 ianuarie.

3. Se binecuvântează zugrăvirea icoanelor sfântului, luând ca model cele care există deja la mănăstirea Valaam și în Biserica Ortodoxă Română cu chipul cuviosului.

4. Până la alcătuirea sau traducerea din limba română, slujba în cinstea sfântului să se săvârșească după rânduiala slujbei cuviosilor.

5. Osemintele aflate și scoase de sub piatra funerară în anul 1991 la Valaam și care se odihnesc în prezent în biserica Cuviosului Serghie și Gherman din Valaam, a catedralei "Schimbării la Față a Mântuitorului", să li se acorde cinstea ce se cuvine sfințelor moaște.

*ALEXII al II
Patriarhul Moscovei și a toată Rusia
19 iulie 2000, Moscova*

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI

(inceputul în pag. 1)

Această iubire nemărginită, dumnezeiască nu a îngăduit ca făptura cea mai aleasă a lui Dumnezeu să fie înghițită de piere, nu a îngăduit ca păcatul să biruiască firea și să o îndepărteze de ziditorul ei. Căci omenirea era vrednică de judecata și pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcatele ei. Dumnezeu s-a apropiat de oameni, i-a mângâiat, le-a tămăduit rănilor trupești și sufletești, i-a luminat cu învățătura Sa, le-a sfințit bucuriile, S-a jertfit pe cruce ca să-i răscumpere din robia păcatului și din osânda morții, iubirea Lui fiind legată de însăși ființa lui Dumnezeu, precum ne spune Sf. Evanghelist Ioan: "Dumnezeu este iubire" (I Ioan 4,16).

Arhieriei Bisericii Ortodoxe din Moldova

Dragii mei,

În acest an jubiliar noi, mai des ca oricând, privim icoana care ne înfățișează Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, preamărind pe Dumnezeu-Tatăl și închinându-ne împreună cu păstorii, cu magii și cu tot neamul creștinesc Pruncului dumnezeiesc. Lăudăm pe Preacurata Maică și pururea Fecioară Maria pentru împlinirea celor spuse

de la Domnul prin înger, pentru curățenia vieții ei și o cinstim mai presus decât pe heruvimi și pe serafimi, pentru că a născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Imaginea icoanei Nașterii Domnului a însoțit și numeroase manifestări de sărbătoare a Jubileului-2000, care pentru Ortodoxie a început la 7 ianuarie 2000 cu Sfânta Liturghie, săvârșită de toți Înăistătorii Bisericii Ortodoxe în peștera din Betleem. Am avut marea fericire duhovnicească să particip la această sărbătoare în calitate de Înăistător al Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Pe parcursul anului au avut loc sărbători ale Jubileului-2000 în episcopii, în centrele județene, în municipiul Chișinău și în parohii.

În atmosfera jubiliară a Nașterii Domnului vă îndemn pe toți, iubii creștini, să mulțumim Domnului pentru toate obținute în acest an de sfârșit al mileniului II. Să pășim cu încredere și speranță în mileniul III, nădăjduind într-un viitor fericit al omenirii, de care ne vom învrednici numai prin întărirea credinței, săvârșirea faptelor bune și pocăință sinceră.

Transmit tuturor urări de sănătate, fericire, mântuire sufletească și în toate cele folositoare bună sporire.

"Bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi" (II Corinteni 13,11).

Crăciun fericit! La mulți ani!

Cu arhieriești binecuvântări,

+ VLADIMIR,
MITROPOLITUL CHIȘINĂULUI ȘI
AL ÎNTREGII MOLDOVE

Nașterea Domnului
2000/2001, or. Chișinău

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR

Duminică, 17 decembrie

A săvârșit Sfânta Liturghie în Catedrala din Chișinău.

Luni, 18 decembrie

A săvârșit Vecernia în Catedrala din Chișinău;

Marți, 19 decembrie

Prăznuirea Sf. Ierarh Nicolae, din Mira Lichiei, făcătorul de minuni. A săvârșit Sf. Liturghie, împreună cu un sobor de preoți, la mănăstirea "Adormirea Maicii Domnului" din comuna Țigănești, județul Chișinău.

În aceeași zi, starețul mănăstirii, ieromonahul Irinarh (Costru) a fost ridicat la treapta de egumen.

Vineri, 22 decembrie

A săvârșit slujba "Acatistului Acoperământului Maicii Domnului" la Catedrala din Chișinău.

Duminică, 24 decembrie

A săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala din Chișinău. În cadrul serviciului divin, diaconul Diodor Tataru a fost hirotonit ca preot, iar Emilian Mihalciuc a fost hirotonit ca diacon.

În perioada 26-28 decembrie a participat la ședințele Sfântului Sinod al Patriarhiei Moscovei.

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SĂNĂTATEA FAMILIEI "CASTITAS"

Actualmente criza social-economică din Republica Moldova, imigrația intensivă peste hotarele ei aduc cu sine și fenomene negative ca turismul sexual, business pornografic, majorarea consumului de băuturi spirtoase, creșterea numărului de narcomani. Aceste fenomene au avut și o mare pondere în răspândirea bolii SIDA narcomaniei și ma-ladiilor sexual trans-misibile.

SIDA este o problemă globală, ce a afectat toate țările lumii, devenind un pericol pentru întreaga omenire.

În R. Moldova depistarea infectărilor cu HIV/SIDA este într-o continuă creștere. La etapa actuală sunt infectați mai bine de 1500 de oameni cu virusul HIV/SIDA, sunt înregistrați circa 45000 de narcomani, iar cei contami-

nați de maladia Sifilis sunt peste 8000 de oameni anual.

Asociația Națională pentru Sănătatea Familiei "CASTITAS" a fost fondată pe data de 27 aprilie 2000 la Chișinău și este o organizație obștească, republicană, non-profit, neguvernamentală, apolitică, constituită prin libera manifestare a voinței persoanelor asociate, în vederea realizării în

Secvență de la una din lecțiile oorganizate de "CASTITAS"

comun a scopurilor determinate:

- profilaxia și combaterea maladiilor SIDA și a infecțiilor sexual-trans-

misibile;
- informarea populației despre infecția HIV/SIDA și a infecțiilor sexual-transmisibile, mijloacele de prevenire a lor;

- promovarea modului de viață sănătos ca o normă a vieții pentru prosperarea perso-nală și a comunității;

- instruirea populației și îndeosebi a tinerilor, pentru conștientizarea pericolului maladii

SIDA și a infecțiilor sexual-transmisibile;

-susținerea și apărarea drepturilor bolnavilor neglijăți de societate;

- acordarea de asistență psihologică și morală pentru integrarea în viața comunității a bolnavilor marginalizați;

- familiarizarea tineretului cu metodele de profilaxie a infecțiilor sexual-transmisibile prin prisma tradițiilor spiritual-confesionale ale poporului nostru;

- propagarea printre tineri a idealului familiei care este celula și izvorul vieții pe pământ, temelia vieții în societate și mijloc de salvare a societății contemporane;

- promovarea sentimentului responsabilității pentru sănătatea familiei, a individului și a comunității, etc.

În acest sens deja se activează, organizându-se lecții, seminare, conferințe pentru inițierea și sensibilizarea populației. Dl Arcadie Covaliov, președintele Asociației, ne-a comunicat că în

perioada lunilor Ortodoxă din Moldova,

Vorbește pr. Vasile Ciobanu, consilier cultural al Mitropoliei Chișinăului și al întregii Moldove, în timpul unei reuniuni "CASTITAS"

octombrie-noiembrie 2000 în mun. Chișinău s-a organizat un maraton de informare-educare, profilaxie și combatere Anti-SIDA.

Au avut loc 22 întâlniri în mai multe școli, întrunind elevii claselor VIII – XII, corpul didactic și medical, conducătorii sectorului public local.

La acest maraton a participat activ și Biserica

prin reprezentantul său, pr. Vasile CIOBANU, consilierul cultural al Mitropoliei Chișinăului și a întregii Moldove.

Rezultatele maratonului au fost apreciate mult de Primăria municipiului Chișinău, aducând sincere și profunde mulțumiri Bisericii noastre strămoșești pentru colaborarea în acest sens.

Octavian MOȘIN

O NOUĂ SCULPTURĂ ÎN ZONA COMPLEXULUI CATEDRALEI "NAȘTEREA DOMNULUI" DIN CHIȘINĂU

După cum am informat cititorii noștri, în zilele de 25-26 octombrie, ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și întregii Moldove, a vizitat, în componența unei delegații oficiale a Republicii Moldova, orașul Sfânt Ierusalim.

Delegația moldovenească a înmănat atunci patriarhului Ierusalimului și sculptura "Blândul Păstor", realizată de plasticianul moldovean Iurie Canașin.

După cum am aflat recent, același autor preconizează să realizeze încă o sculptură a "Blândului Păstor", care va fi instalată în zona complexului "Nașterea Domnului", între catedrală și clopotniță. Sculptura va fi realizată din bronz și va avea o înălțime de circa 3,6 m.

În imagine: dl Mihai Balan, ambasadorul Republicii Moldova în Israel, și plasticianul Iurie Canașin, autorul sculpturii "Bunul Păstor".

POȘTA REDACȚIEI

Bună ziua, dragă redacție. Mai întâi aș vrea să mă prezint.

Mă numesc Panaiti Haritina, locuiesc în comuna Iordanovca, județul Lăpușna, și învăț în clasa a X. Sunt și coristă, cânt în corul bisericii din sat.

Nu demult am aflat despre existența ziarului "Curierul Ortodox". Sinceră să fiu, m-am bucurat foarte mult când am aflat de acest ziar. Sunt foarte bucuroasă că mai există oameni cu suflet mare. Cu părere de rău, așa oameni se întâlnesc foarte rar. Astăzi tot mai mulți au grija banului, căci acesta este la putere, iar de Dumnezeu își aduc aminte doar când au vreo nenorocire.

Eu îl iubesc pe Dumnezeu, iubesc și oamenii, și această dragoste am încercat să o exprim în poezie. Nu știu pe cât de reușite sunt cele două poezii pe care vi le trimit, în caz că prezintă interes și pentru cititori vă rog să le publicați.

NOTA REDACȚIEI.

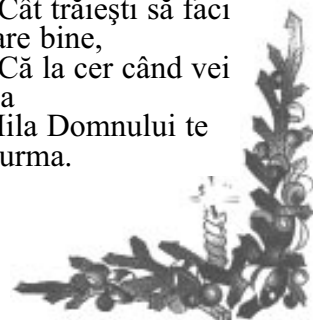
Vă mulțumim, stimată Haritina, pentru cuvintele frumoase spuse la adresa redacției "Curierului Ortodox". Așteptăm și în continuare materiale despre viața creștinilor din comuna în care locuiți. Am selectat câteva strofe din poeziile pe care ni le-ați trimis, care ni s-au părut mai reușite:

DESPRE MĂRTURISIRE:

La Biserică când mergi
Știi tu să te mărturisești?
Tot păcatul ca să-l spui
În fața Domnului.

OMULUI

Omule, să ei aminte bine:
Cât trăiești să faci
doare bine,
Că la cer când vei
urca
Mila Domnului te
va urma.

STIMAȚI CITITORI,

Vă anunțăm că continuă abonarea la ziarul Bisericii Ortodoxe din Republica Moldova, dar și ziarul d-stru "Curierul Ortodox" pentru anul 2001. Puteți să Vă abonați la orice oficiu poștal din republică. Nu ratați șansa de a avea la dispoziție o sursă de informare demnă de încredere.

Sărbătoarea Nașterii Domnului, numită popular Crăciun, a cunoscut de-a lungul veacurilor o situație aparte față de celelalte sărbători domnești, atât datorită importanței ei, cât și

care a venit între noi "Să se nască și să crească, să ne mântuiască". Colindele ne înalță sufletește, ne înnoiesc

transformase în "Să vă dea viața tot ce doriți!".

O parte din colinde, care erau prea legate de Crăciun, au fost uitate. Ele au rămas vii însă în foarte multe zone din țară.

TRADIȚII DE CRĂCIUN

TRADIȚII DE CRĂCIUN

prin modul de celebrare în viața creștinilor de pretutindeni. Se știe că până în veacul al IV-lea Crăciunul se sărbătorea o dată cu Boboteaza, la 6 ianuarie. Abia din secolul al IV-lea se praznuiește în întreaga creștinătate Nașterea Domnului la 25 decembrie (stil vechi)

Numele popular al sărbătorii - Crăciun - are mai multe explicații. Majoritatea cercetătorilor consideră că derivă din *calatio*, o sărbătoare romană de la

făptura interioară, ne apropie unii de alții, ne fac mai buni, mai iubitori, mai iertători, mai credincioși, într-un cuvânt ne picură în suflete acea liniște și acel echilibru moral ce ne este atât de necesar în călătoria vieții, pentru că ne transmit acel mesaj divin pe care l-au vestit întâia oară îngerii păstorilor de lângă Betleem: "Iată vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David... Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!" (Luca 2,10-14).

Nici o clipă comunismul impus nu a însemnat pierderea identității spirituale a poporului nostru. Postul, rugăciunea, purificarea spirituală prin Sfintele Taine, bucuria colindelor, nădejdea în milostivirea

Plugușorul este o altă tradiție legată de sărbătorile de iarnă

lui Dumnezeu l-au însoțit pe român, dându-i speranțe pentru viitor.

Însă acum, sărbătorile dedicate Nașterii și Botezului Domnului și-au schimbat semnificația sub înrăurirea societății de consum.

ÎN ANII DE COMUNISM S-AU ÎNCERCAT MULTE TERTIPURI PRIN CARE OAMENII SĂ FIE ÎNDEPĂRTAȚI DE ADEVĂRATUL SENS ȘI SEMNIFICAȚIE A CRĂCIUNULUI

Astfel, Moș Crăciun (imaginea atât de populară a Sfântului Ierarh Nicolae) a fost înlocuit cu Moș Gerila. După substituirea numelui, sosirea lui Moș Gerila a fost deplasată către sfârșitul anului: în loc de 24-25 decembrie, copiii au fost puși să-l aștepte pe Moș de Anul Nou. Această întârziere urmărea să mute atenția colectivă de la data de 25 decembrie spre 31 decembrie, Revelionul devenind unica mare sărbătoare de iarnă. Împinsă în uitare, sărbătoarea Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos ar fi trebuit să dispară de pe scena oficială, iar cadența

MOȘ CRĂCIUN DE ASTĂZI AMENINȚĂ SĂ DEVINĂ O VEDETĂ SUPRASOLICITATĂ A ZILELOR DE IARNĂ, EL AJUNGE TREPTAT PURTĂTORUL DE DRAPEL AL UNUI INTERES STRICT COMERCIAL

Moș Crăciun, imaginea blândului și bunului Sfânt Ierarh Nicolae al Mirelor Lichiei, iubitor de copii, pare să devină ceea ce Moș Gerilă nu reușise în întregime: o mascotă aureolată de un farmec iernatic aptă să vândă orice oricui, la simpla sa apariție. Cei mai mulți copii știu o mulțime de povești despre Moș Crăciun și aproape nimic despre Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Astăzi, peste figura națională și profund impregnata de mesajul creștin a lui Moș Crăciun, s-au suprapus, suverane, trăsăturile unui Santa Claus universal. Ziua Crăciunului a devenit o zi a îmbuibării, băutului și privitului la televizor. Cei mai mulți așaziși creștini, nici măcar nu mai trec pe la biserică în ziua de Crăciun. Perioada premergătoare Crăciunului a devenit un fel de cursă contracronometru pentru a cheltui bani pentru cadouri, pentru a fi gata pentru ziua de Crăciun, uitând însă că a fi pregătiți pentru Crăciun înseamnă, în primul rând, a fi pregătiți să-l întâmpinăm pe Hristos Cel Întrupat în peștera Betleemului, în sufletele și trupurile noastre.

Cum putem rezista acestui val de secularizare a vieții noastre, care tinde să transforme tradiții, valori, sentimente și credință într-un soi de amalgam care nu are decât un singur țel: puterea banului?

Răspunsul nu este decât unul singur: împlinind voia lui Dumnezeu cea Sfântă, adică unindu-ne cu Dumnezeu în Sfânta Biserică! Și ce prilej mai potrivit pentru aceasta decât Nașterea Domnului!

Preot Anton Frunză

Preoții și enoriașii bisericii Sf. Dumitru din Chișinău primesc colindătorii

începutul anului, când se anunțau sărbătorile de peste an. Datorită faptului că în primele veacuri creștine Nașterea Domnului se prăznuia, așa cum am arătat, la 6 ianuarie, atunci se anunțau data Paștilor și ale altor sărbători de peste an, dându-i-se numele vechii sărbători *calatio*. De altfel, acest obicei s-a păstrat până în zilele noastre, distribuirea calendarelor religioase nefiind altceva decât un mod modern de a anunța sărbătorile din cursul anului. O serie de tradiții însoțesc celebrarea Nașterii Domnului. Aceste tradiții diferă de la un popor la altul, dar pretutindeni întâlnim obiceiul de a înălța imnuri religioase cu referire la evenimentul Întrupării Domnului. La români această tradiție îmbracă un aspect deosebit - colindatul.

COLINDATUL ESTE UN OBICEI STRĂVECHI

Cei dintâi colindători au fost păstorii care au venit la peștera luminată unde S-a născut Pruncul Iisus și, bucurându-se de acest semn ceresc și de glasul îngerilor, au vestit degrabă în cetatea Betleemului minunea la care au fost martori. Colindul este o neprețuită zestre spirituală, pe care o moștenim din moși-strămoși. El este sfânt, pentru că transmite un mesaj ceresc, o veste de la Dumnezeu. Dar colindul este și bun, pentru că această veste are menirea să slujească vieții, să aducă atâta bine în lume și între oameni. Din vremuri vechi, colindele, datinile și obiceiurile noastre de Crăciun au fost o adevărată școală de virtuți morale, întărind simțămintele de frățietate și de bună înțelegere.

Colindătorii le cântă cu încredințarea că sunt solii unei lumi mai bune, cu binecuvântarea Domnului

Micii colindători vestind Nașterea Domnului

tradiției era retezată printr-o schimbare a datelor. Între Moș Crăciun, devenit Moș Gerila, și Nașterea Domnului Iisus Hristos nu se întrezărea nici o legătură.

Și alte tradiții de iarnă s-a încercat a fi schimbate. Plugușorul s-a transformat într-o scandare de osanale, asurzită ici-colo de mugetul buhaiului și de clinchetele frenetice ale clopoștelor. Corul și pocnetele de bici animau atmosfera de recunoștință tovarășească. De asemenea, Sorcova a devenit un mesaj laudativ. Urările de Anul Nou sfârșeau în aceleași clișee: "Să vă dea Domnul tot ce doriți!" se

MOTIVELE ÎNTRUPĂRII FIULUI LUI DUMNEZEU

(începutul în pag. 1)

Trebuia, cu alte cuvinte, ca împăcarea între Dumnezeu și om să se facă nu numai prin fapta lui Dumnezeu, ci și a omului. De aceea s-a făcut Fiul lui Dumnezeu și om, ca să lucreze în numele oamenilor, dar fapta Lui, ca a Celui ce era și Dumnezeu, să aibă un preț care să covârșească vina tuturor oamenilor.

Al doilea motiv pentru care S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu a fost ca să ne arate că dragostea Lui față de noi e așa de mare, că El nu mai stă departe de noi, ci se face om, ia firea noastră și vine între noi ca să ne învețe față către față. Prin aceasta Dumnezeu ne-a ară-

tat dragostea Sa și ne-a dat pildă de cum trebuie să se poarte un om adevărat ca să placă lui Dumnezeu.

Al treilea motiv al Întrupării este al unirii firii dumnezeiești cu firea omenească. Fiul lui Dumnezeu s-a mai întrupat și ca, unind firea noastră cu firea Sa divină, făcând-o firea lui Însuși, ea să nu mai poată să se depărteze de Dumnezeu, să nu mai poată să lucreze împotriva Lui. În același timp, numai așa a putut să

scape cu adevărat și pentru totdeauna firea omenească de stricăciune și de moarte, unind-o strâns cu Sine, Cel ce este izvorul nestricăciunii și al nemuririi.

Ca o concluzie, cea mai potrivită definiție a Nașterii Domnului este cea dată de Sf. Atanasie cel Mare: *„Dumnezeu S-a făcut om pentru ca omul să se îndumnezeiască.”* De aceea, în cântările bisericești, Nașterea Domnului este slăvită ca fiind începutul mântuirii noastre, Lumina cea nouă a cunoștinței pe care ne-a adus-o Hristos, Soarele Dreptății. (Troparul Nașterii Domnului). Nașterea Domnului se cuvine să fie, pentru toți creștinii, un prilej de înnoire spirituală prin postul premergător, prin rugăciune, prin fapte bune și de unire cu Hristos prin Taina Spovedaniei și a Împărtășaniei.

Astfel pregătiți duhovnicește să întâmpinăm pe Mântuitorul după îndemnul Bisericii: *„Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L!”*

Sărbătoarea Nașterii Domnului este celebrarea dragostei pe care Dumnezeu a arătat-o lumii, și, din acest motiv, se cuvine să arătăm și noi dragoste față de semenii noștri fiind mai buni, mai îngăduitori unii cu alții, făcând fapte de milostenie și daruri nu numai celor dragi, ci și celor neajutorați și singuri.

Timpul Crăciunului este timpul cel mai potrivit în care trebuie să ne aducem aminte de iubirea lui Dumnezeu față de oameni și în care suntem chemați și noi să arătăm iubire și bunătate în jurul nostru, așa cum ne îndeamnă frumos colinda:

*Acum te las, Fii sănătos
Și vesel de Crăciun,
Dar nu uita când ești voios,
Creștine, să fii bun!*

Preot Anton Frunză

DE CRĂCIUN

*Azi, în ziua de Crăciun,
Dumnezeul nostru bun
L-a trimis pe Fiul Său
Să ne mântuie de rău.*

*Lângă pruncul mic, Iisus,
îngeri coborau de sus
și păstorii se închinau,
magii daruri aduceau.*

*Azi, în ziua de Crăciun,
noi, cu sufletul mai bun
Domnului Îi mulțumim,
sănătate vă dorim!*

Preoteasa Florica Batu-Ichim,
din volumul

„Poeme din Grădina Lumii.”

OMUL RAȚIONAL

1. Oamenii se socotesc raționali, însă pe nedrept, căci nu sunt raționali. Unii au învățat cuvintele și cărțile vechilor înțelepți. Dar raționali sunt numai aceia, care au sufletul rațional, pot să deosebească ce este binele și ce este răul, se feresc de cele rele și vătămătoare sufletului și toată grija o au spre cele bune și folositoare sufletului; iar acestea le săvârșesc cu multă mulțumire lui Dumnezeu.

2. Omul cu adevărat rațional are o singură grijă: să asculte de Dumnezeu tuturor și să-L placă; și numai la aceasta își deprinde sufletul său: cum să-I placă lui Dumnezeu, mulțumindu-L, pentru o așa de mare purtare de grijă și pentru cărmuirea tuturor, orice soartă ar avea el în viață. Pentru că e nepotrivit să mulțumim pentru sănătatea trupului doctorilor, care ne dau leacuri amare și neplăcute, iar lui Dumnezeu să

PAGINI DIN FILOGALIE

nu-I mulțumim pentru cele ce ni se par nouă grele și să nu cunoaștem că toate ni se întâmplă cum trebuie, spre folosul nostru și după purtarea Lui de grijă. Găci în cunoștința și credința cea către Dumnezeu stă mântuirea și desăvârșirea sufletului.

3. Am primit de la Dumnezeu puteri virtuozose și foarte mari: înfrânarea, suferirea răului, neprihănirea, stăruința, răbdarea și cele asemenea, care ne ajută să ne împotrivim și să luptăm împotriva celor rele. Având la îndemână puterile acestea și punându-le la lucru, socotim că nimic nu ni se va mai întâmpla neplăcut, dureros sau nesuferit. Gredem atunci că toate s'omenești și se biruiesc de virtuțile noastre. Nu se gândesc la acestea însă cei neînțelecători; de aceea ei nici nu pricep că toate ni se fac spre bine și precum se cuvine pentru folosul nostru, ca să strălucească virtuțile noastre și să ne încununăm de la Dumnezeu.

Sf. Antonie cel Mare

A PATRA STARE A OMULUI?

La o conferință a oamenilor de știință relativ recentă, care a avut loc în Universitatea din Arizona, SUA cu titlul "Ultimele performanțe ale științei în domeniul cunoașterii despre conștiință", au fost publicate tezele unui savant petersburghez, doctor în științe biologice și candidat în medicină, președintele Asociației de psihopunctură din Sanct-Petersburg, conducătorul laboratorului de psihofiziologie a Institutului Psihoneurologic "V. M. Behterov", profesorul V. B. Slezin și a candidatului în științe medicale I. I. Ribin în aceste teze, care au stârnit interesul savanților din diverse țări și orientări științifice, este vorba de descoperirea unui fenomen neobișnuit (și unic) - despre starea deosebită a omului în timpul rugăciunii. Mai amănunțit despre această descoperire științifică ne povestește chiar unul din autorii acestei cercetări, D-I V. B. Slezin.

aceeași rugăciune, aceeași comunicare cu Dumnezeu.

- Nu este nici pe departe așa, după cum am constatat noi în cercetările noastre. Pentru acuratețea experimentului noi l-am invitat pe egumenul unei mănăstiri și am înregistrat electroencefalograma lui în timpul rugăciunii. Rezultatul ne-a impresio-nat. Noi am constatat că, deși în deplină conștiință, în stare de rugăciune scoarța cerebrală a unui călugăr ortodox este complet deconectată... Omul se ruga, în același timp lipsea cu desăvârșire impulsul electric, care trebuia să dea dovadă despre activitatea scoarței cerebrale. Adică noi am constatat deconectarea totală a creierului, cu toate că omul se afla în stare de veghe. Am numit acest fenomen **a patra stare a omului**. Până la descoperirea noastră știința cunoștea trei stări ale conștiinței umane: starea de veghe, somnul lent și somnul rapid, care se deosebesc unul de altul prin caracterul impulsurilor electrice în scoarța. Acum am cunoscut

încă o stare - lipsa activității electrice a scoarței creierului în timp ce omul era în deplină conștiință.

- Orice rugăciune e însoțită anume de o astfel de deconectare a activității scoarței cerebrale? Ați avut ocazia să cercetați activitatea creierului în timpul rugăciunii la reprezentanții altor religii și confesiuni?

- Noi am înregistrat electroencefalograma unui preot catolic. În acest caz, n-am constatat o deconectare desăvârșită a scoarței, cu toate că existau niște tendințe. El însuși a recunoscut că creștinii ortodocși sunt niște rugători mult mai adânci decât catolicii, că numai aici s-a păstrat practica rugăciunii neîntrerupte a lui Iisus, anume printre călugări. Am mai invitat un slujitor musulman și un reprezentant al bisericii protestante, dar ei nu au răspuns invitației.

Cercetările noastre ne-au oferit șansa să facem și alte descoperiri. Așa am putut constata că melancolia, muzica rock și cea de discotecă îl îndepărtează pe om

de starea de armonie, provocând în scoarța cerebrală impulsuri electrice înrudite cu crizele de epilepsie.

Deoarece s-au constatat cele patru stări fiziologice ale omului, cred că ele toate ar trebui să fie cunoscute de om pentru a le face parte din viața noastră. Lipsa uneia dintre ele pro-babil că încalcă dezvoltarea armonioasă a omului, ceea ce poate duce la degradare și boală. De aceea, îndrăznesc să spun că a patra stare îi permite și îl ajută pe omul să rămână om!

A consemnat Valentina Kazac, Sanct-Petersburg.

Comentariul nostru:

Această descoperire științifică, într-un domeniu atât de sensibil, credem că confirmă învățătura ortodoxă despre rugăciunea neîncetată sau a inimii.

Sfinții Părinți descriu această stare ca pe o golire totală de gânduri și închipuiri, chiar și de cele bune, pentru a face loc Duhului Sfânt. Sf. Simeon Noul Teolog spune că "cel

ce nu vede nimic (la rugăciune) vede pe Dumnezeu", iar Sf. Maxim Mărturisitorul spune că "rugăciunea desface mintea de toate înțelesurile și o înfățișează goală lui Dumnezeu".

Electroencefalograma nu a înregistrat vreo lucrare a creierului în timpul rugăciunii, deoarece, în conformitate cu învățătura ortodoxă, nu omul este cel care se roagă, ci Duhul Sfânt, după cuvintele Sf. Ap. Pavel: "De asemenea și Duhul vine în ajutor slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie, ci Însuși Duhul Se roagă pentru noi cu suspine negrăite" (Rom.8,26).

În romano-catolicism nu s-a dezvoltat această învățatură despre rugăciune. Ignatie Loyola, considerat de ei sfânt, recomandă ca în timpul rugăciunii omul să-și închipuie flăcările iadului, patimile Mântuitorului sau pe Hristos în slavă. O astfel de rugăciune, în care imaginația irită simțurile, duce ușor la plânsul isteric și stările de falsă smerenie.

Adevăruri de credință descoperite și pe calea științei

O echipă de savanți: Allan Wilson de la Berkeley, Rebecca Cann de la Universitatea Hawai și Marck Stoneking de la Berkeley, relatează experimentele

intact și se transmite intact generație după generație. De fapt nu chiar intact, au loc și mutații, dar acestea se petrec la perioade fixe, cunoscute deja de biologi. Ei bine, tocmai măsurând aceste mutații pe diferite exemplare umane de astăzi se poate stabili dacă există, în timp, o convergență și dacă da, cum s-a petrecut

la sine. Cu alte cuvinte, calculatorul și întregul experiment, purtat cu mare acuratețe, indică, pentru toți cei 147 de indivizi, luați de pe continente diferite, un strămoș matern comun. Un fel de Eva, extrapolează biologiei, nu singurul exemplar care, datorită unui șir de șanse, a reușit să-și prelungească

NU EXISTĂ EVOLUȚIE A OMULUI. EVA ESTE SINGURUL STRĂMOȘ AL NOSTRU!

purtate pe ADN-ul a 147 de indivizi, luați din 5 regiuni geografice diferite ale lumii: "Nu s-a examinat ADN-ul din nucleul celular, ci cel mitocondric, mitocondriile fiind substructuri furnizoare de energie ale celulei. Motivul: cromozomii nucleici ai unui individ provin din ambii părinți și amestecul lor are loc cu fiecare generație. ADN-ul mitocondrial din spermatozoid nu supraviețuiește după fertilizare, ceea ce înseamnă că așa numitul ADN matern se păstrează

desprinderea".

Au fost prelevate 147 de mostre de ADN matern, "forfecate" cu enzime de restricție, comparate fragmentele, iar rezultatele au fost trecute pe calculator spre a se încerca construirea unui fel de arbore genealogic pentru fiecare exemplar uman.

Spre surprinderea tuturor, diferențele au fost atât de mici, încât concluzia unei molecule comune de acid dezoxiribonucleic mitocondrial s-a impus de

și să-și dezvolte "coroana" arborelui genealogic, producând, la fiecare generație, un urmaș de sex feminin. Mai mult, extrapolând mai departe, faptul că cei 147 de indivizi aleși pentru experiment reprezintă rase și grupuri diferite, crește posibilitatea ca absolut toți membrii societății umane actuale să aibă o sorginte comună.

VESTEA BUNĂ

P A G I N Ă P E N T R U C O P I I nr. 6, decembrie 2000

POVESTEA "POMULUI DE CRĂCIUN"

Învăluit în nori, anul pășea grăbit spre sfârșitul său. Din cerul alb-cenușiu

Cădeau fără sfârșit fulgi mari de ninsoare, albind pământul. Se apropia Crăciunul.

Oamenii din oraș erau toți în veselia ce o aducea în suflete frumoasa sărbătoare, lăsată să lumineze cu strălucirea sa cele mai întunecate zile din an. Numai într-o căsuță sărmană de la marginea orașului, cu focul de vreascuri mereu în stingere, o biată mamă plângea cu amărăciune lângă pătucul copilașului ei, care zăcea bolnav, și se ruga din adâncul inimii sale lui Dumnezeu să-i mântuiască copilul de boală.

Pe când se ruga, cu ochii spre cerul întunecat și cu lacrimile răurind pe obraji slăbiți, un înger cu păr de aur și haina țesută din scilpiri de stele se arătă la fereastra înflorită cu flori argintii de gheață și vorbi mângâios mamei biruite de jale:

"Dumnezeu cunoaște credința ta cea tare și ți-a ascultat rugăciunea. Copilul tău se va vindeca; dar trebuie să-i aduci din pădure o ramură dintr-un copac cu frunza veșnic vie!" Și, rostind aceste vorbe, îngerul se pierdu în gol.

Uluită, dar cu inima plină de nădejde și bucurie nesfârșită, mama porni îndată în căutarea copacului minunat.

Afară, Crivățul bătea năvalnic pornit să dărâme lumea în calea lui, spulberând zăpada în văzduh și îngrămădind-o în nămeți. Mama înota cu greu, dar neoprit prin nămeții de zăpadă ce-i ajungeau până la genunchi. Trebuia să-și scape de la moarte odrasla scumpă! Și gândul acesta o făcea să nu simtă frigul amarnic ce-o pătrundea până la oase prin hainele-I sărace, nici oboseala. Mergea

înainte cu o tărie ce numai dragostea de mamă o poate da.

După ce se depărtă bine de oraș și de zgomotul orașului, la o margine de drum întâlni

un trandafir sălbatic zgribulit.

- Încotro ți-i drumul, femeie bună? o întrebă trandafirul suspinând trist din frunzele uscate.

- Merg să caut copacul cu frunza mereu verde pentru copilașul meu bolnav de moarte, dar nu știu încotro s-o apuc! îi răspunse cu tristețe mama.

- Te voi îndruma eu spre locul unde se află copacul ce-l cauți, răspunse trandafirul, dar te rog mai întâi încălzește-mă la pieptul tău, căci altfel voi pieri înghețat!

- Mama cuprinse trandafirul, sângerându-se cu spinii lui, și-l încălzi cu căldura trupului ei până ce acesta se dezgheță.

Mulțumindu-i cu recunoștință, trandafirul îi arătă poteca ce duce la locul unde crește copacul mereu verde.

Cu picioarele înghețate, abia târându-și pașii, sârmana mamă urca neoprit poteca întroienită, dar cale lungă nu dădu decât de copaci cu ramurile dezbrăcate de frunze, printre care vuia jalnic vântul de miazănoapte. Plângând se ruga lui Dumnezeu să n-o părăsească, s-o ajute să găsească copacul dător de sănătate. În timp ce se ruga, auzi un vuiet stins ce venea de la rădăcina unui copac în preajma căruia se oprise. Căutând cu ochii, zări o biată ciocârlie zăcând degerată în zăpadă. Cuprinsă de milă, o luă și o încălzi la pieptul ei până ce păsărica prinse iarăși viață.

Plină de recunoștință că I-a salvat viața, ciocârlia se înalță vioaie deasupra capului mamei și începu a viersui cu voieșie:

"Un brad, sub stânci pe munte, tot verde, plin de viață, înfruntă falnic iarna sub florile de gheață."

Și, tot cântând așa și zburând neostenit dinaintea mamei, o călăuzi până sus unde trona măreț bradul, răspândind în juru-i o mireasmă deosebită. Acolo o lăsă, ridicându-se în înaltul cerului.

Pe când păsărica se pierdea în văzduhul alb-cenușiu, o lumină învălui preajma bradului și în ea se arătă, strălucind, îngerul sol al lui Dumnezeu, care o vestise pe mamă că ruga ei a fost ascultată și copilul se va tămădui. Îngerul rupsese o ramură din brad și, împodobind-o cu fire de aur din părul său și cu luminițe aprinse din lumina sfântă, o dădu mamei ca s-o ducă copilului ei.

Negrăit de fericită, mama mulțumi cu smerenie îngerului și se întoarse cu grăbire la copilaș. Când ajunse acasă, era tocmai Ajunul Crăciunului...Copilul tot bolnav...frig amarnic în casă.

Puse bradul la capul copilului și minunea se înfăptui: copilul se însănătoși îndată, iar casa se umplu de strălucire și căldură.

Amândoi mulțumiră cu lacrimi lui Dumnezeu că I-a bucurat după îndelunga suferință.

Așa a luat ființă primul pom de Crăciun și de atunci este nelipsit din casele creștinilor în această sărbătoare, ca simbol al sănătății, speranței și bucuriei, dând strălucire seriei sfinte a nașterii lui Iisus.

Livia Someșfălean, "Vis de Crăciun"

GOLINDĂ

Corul scolii duminicale "Sf Dumitru" din Chișinău a venit cu colinda la biserica "Sf. Ierarh Nicolae"

Colinda este un cântec de urare popular religios, tradițional, cântat de copii sau chiar de adulții care colindă, adică merg din casă în casă, în ajun de Crăciun și de Anul Nou. Orice colindă are un refren: "Florile Dalbe", "Leroi, Doamne", etc.

După părerea unor învățați, refrenul "Leroi, Doamne" derivă de la "Aleluia, Domine".

Cuvântul "colind", derivă de la slavonescul "kolenda"-Anul Nou, de la latinescul "calendas", în genere începutul lunii și în special începutul anului agricol; tot de aci și cuvântul "calendar".

Unii grupează colindele în: religioase (cu subiecte din Sfânta Scriptură) și profane sau lumești, ambele feluri având caracter epic. Alții le împart în: generale, care se spun oricui, și speciale, care se spun unei anumite categorii de oameni: de exemplu Colindă de om cu trei feciori. Prin unele provincii, colindele se spun și la alte sărbători.

A.L. Ivela, "Dicționar muzical ilustrat"

Florile dalbe

1. Ia scu-lați voi gaz-de mari Flo-ri-le dal-be,
2. Că vă vin co-lin-dă-tori Flo-ri-le dal-be,
3. Și v-a-duc pe Dum-ne-zeu Flo-ri-le dal-be,
4. Dum-ne-zeu a - de -vă-rat Flo-ri-le dal-be,

la scu-lați Ro-mâni plu-gari Flo-ri-le dal-be.
Noap-tea pe la cân-tă-tori Flo-ri-le dal-be.
Să vă mân-tu - ie de rău Flo-ri-le dal-be.
Soa-re-n ra-ze lu-mi-nat Flo-ri-le dal-be.

PREAFERICITUL DIODOR-I, PATRIARHUL IERUSALIMULUI A TRECUT LA CELE VEȘNICE

“Sf. Dumitru”.

Între anii 1968 - 1969 a activat ca șef al Judecâții bisericești și al Dragomaniei Patriarhiei.

La 10 noiembrie 1962, de la patriarhul Benedict și membrii Sfântului Sinod, a primit Hirotonia de arhiepiscop al Ierapolei cu catedra la biserica “Sf. Apostoli” de pe muntele Eleon.

În același an este numit episcop la Amman și Iordania de Răsărit, unde a activat fructuos întreținând din banii proprii biserica, școala și reședința patriarhală.

La 3(16) februarie 1981 este ales ca succesor al patriarhului Benedict I la catedra Sf. Iacov din Ierusalim, iar la 16 februarie (1 martie) în bazilica “Învierii Domnului” a avut loc intronizarea lui ca Patriarh al Ierusalimului și întregii Palestine.

În perioada activității pastorale la catedra din Țara Sfântă, au continuat lucrările de reconstrucție la clădirile patriarhiei, în special la Catedrala “Învierii Domnului” din Ierusalim. Au fost construite o reședință nouă, biserica “Sf. Nicolae”, școala patriarhiei, clădirea parohială în Akaba (Iordania), a fost restabilită din ruine mănăstirea “Sf. Arhangel Mihail” din Iaffo (Tel-Aviv), a fost renovat acoperișul bazilicii “Nașterea Mântuitorului” din Betleem.

În ultimii ani, Preafericitul Diodor I, suferea de o boală grea. La 14 decembrie 2000, în urma unui microinfarct, a fost internat la spitalul “Haddas Ein-Karem” din Ierusalim. În spital starea sănătății Preafericitului s-a înrăutățit și la 19

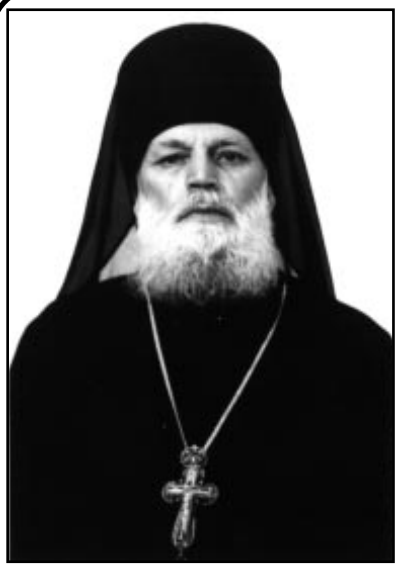
decembrie, de ziua Sf. Nicolae, a răposat întru Domnul.

Slujba înmormântării a fost săvârșită de către Mitropolitul Kornilii, în biserica “Sf. Constantin și Elena” din Ierusalim.

La serviciul divin au participat episcopatul Patriarhiei Ierusalimului și reprezentanți ai Patriarhiei Ecumenice (Mitropoliții Iacov al Laodiceei și Ghenadie al Sasimei); Patriarhiei de Alexandria (Preafericitul Patriarh Petru și mitropolitul Hrisostom de Kartagena), Patriarhia Moscovei (Mitropolitul Iuvenalii de Krutiș și Kolomna și arhimandritul Teodosii (Vasnev), șeful misiunii din Ierusalim), Patriarhia Română (Teofan, Mitropolitul Olteniei și arhiepiscop al Kraiovei și reprezentantul patriarhiei Române în Țara Sfântă, arhimandritul Ieronim). Au fost prezenți și reprezentanții Bisericii Ciprului, Elladei, Bisericii Armene, Bisericii Kopte, Bisericii Siriene, Bisericii Melkite, Bisericii Siro-catolice, Bisericii Anglicane, Bisericii Evanghelicoluterane și membrii corpului diplomatic acreditați în Țara Sfântă.

După serviciul divin procesiunea a mers până la mănăstirea greacă de pe muntele Eleon din Galileia Mică (Ierusalim) la reședința patriarhală, apoi au continuat drumul până la biserica “Sf. Apostoli”, în cripta căreia se vor odihni rămășițele pământești ale Preafericitului Diodor I.

Seviciul informativ al Patriarhiei Moscovei

primind Sf. Botez în biserica “Sf. Nicolae” din aceeași localitate. Din 1931 până în 1938 a făcut studii în școală, apoi a lucrat 6 ani la casa părintească. În 1944 a fost înrolat în armată, în care a slujit 3 ani, participând și la cel de-al doilea război Mondial.

În 1947 a intrat ca frate ascultător la mănăstirea Hâncu până în 1951, când a fost transferat la mănăstirea Suruceni. În anul 1956 a fost tuns în călugărie cu numele Anatolie, în același an fiind hirotonit ca ierodiacon de către arhiepiscopul Nectarie. Din 1958 până în 1980 lucrează la eparhia Chișinăului în calitate de ipodiacon, fiind apoi trimis ca diacon la catedrală. De la 15 august 1985 e mutat la biserica „Înălțarea Domnului” din Chișinău.

A fost hirotonit ieromonah, apoi numit egumen. La 30 august 1989 primește hirotesia de arhimandrit și

trimis ca duhovnic la mănăstirea Japca, de unde, în 1990, este transferat la mănăstirea Căpriană ca slujitor al altarului și dascăl, fiind numit și blagocin. În anul 1998 a ieșit la pensie, fiind nevoit să vină la Chișinău, slujind până în ultima clipă a vieții la biserica „Sf. Dumitru”.

Slujba înmormântării a fost săvârșită de părintele arhimandrit Ermoghen (Adam) împreună cu un sobor de preoți la biserica “Sf. Dumitru” din Chișinău, pe data de 16 decembrie.

A fost înmormântat părintele Anatolie la cimitirul “Doina” din Chișinău, în fața bisericii noi.

Dumnezeu să-l odihnească pe părintele arhimandrit Anatolie în ceata celor dreți. Amintirea lui va fi păstrată în veci de către fii și fiicele duhovnicești, pe care i-a păstorit cu atâta dragoste și dăruire de sine.

UN COMPLEX MISIONAR MOBIL

Pe data de 18 octombrie, prin sfințirea complexului misionar mobil, s-a împlinit visul care de trei ani frământa mintea Preafericitului Alexii, patriarhul Moscovei. Este vorba despre realizarea proiectului unei biserici misionare pe roți. Trei ani de zile au durat lucrările asupra schițelor. Dar abia în aprilie 2000 s-au găsit mijloace financiare, după care a urmat și aprobarea proiectului. Doar două luni au fost necesare pentru realizarea proiectului. Pentru aducerea la bun sfârșit al

lucrărilor au fost cheltuite 30 mln de ruble. Ministerul Comunicațiilor a devenit unicul sponsor al acestei lucrări bineplăcute lui Dumnezeu, realizând în faptă visul patriarhului la uzina “Voitovici”, cea mai bună din cadrul ministerului. Destinația principală a complexului mobil este activitatea misionară în raioanele îndepărtate ale Rusiei. De acum înainte, Sanctitatea Sa va avea posibilitatea să viziteze cele mai îndepărtate parohii ale Bisericii Ortodoxe Ruse și să se

întâlnească cu credincioșii ortodocși. Însă nu doar Patriarhul va avea dreptul să folosească acest complex mobil, care constă din vagonul-biserică și vagonul cămin. La biserica pe roți va fi numit un paroh și va fi elaborat un grafic al călătoriilor misionare. Pe 19 octombrie complexul misionar mobil a și plecat în prima sa misiune în regiunea Arhangelsk.

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

CURIERUL ORTODOX

Publicație
în limba română
Indice de abonare 22034

Adresa redacției:
“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Chișinău
Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33, 77-24-44

REDACTIA
Nicolae FUȘTEI - redactor-șef,
Preot Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic,
Larisa ERȘOV - redactor literar

Tipografia “Prag”
str.Șpicului 94,
Chișinău
Tirajul:2000
Comanda Nr. 2350